

PROGRAM WYCHOWAWCZO-PROFILAKTYCZNY SALEZJAŃSKIEJ SZKOŁY PODSTAWOWEJ IM. ŚW. DOMINIKA SAVIO W LUBINIE

I. PODSTAWA PRAWNA

Podstawą prawną niniejszego programu wychowawczego są:

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe
- Karta Nauczyciela z dnia 26 stycznia 1982 roku wraz z późniejszymi zmianami
- Powszechna Deklaracja Praw Człowieka
- Konwencja o Prawach Dziecka
- Rozporządzenie MEN z dnia 18 sierpnia 2015 r. w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii
- Statut Szkoły

II. MISJA SZKOŁY

*„Jeśli nie stanę się święty, nie zrobię nic. Bóg chce mnie mieć świętym i ja muszę się nim stać”
(św. Dominik Savio)*

- W szkole pracuje zespół nauczycieli o bardzo wysokich kwalifikacjach zawodowych, z bogactwem wartości moralnych i duchowych, gwarantujący najwyższą jakość nauczania i wychowania.
- Proponujemy własny program wychowawczy i profilaktyczny oparty o podstawy wiary i etyki katolickiej oraz uwzględniający zasady systemu wychowawczego św. Jana Bosko.
- Troszczymy się o pełny rozwój osobowy uczniów, prowadząc ich do wewnętrznej integracji, rozumienia siebie i świata w świetle wiary, korzystania z własnej wolności oraz podejmowania odpowiedzialnych wyborów życiowych.
- W wychowaniu opieramy się głównie na osobistym dialogu z uczniami, polegającym na słuchaniu, rozumieniu i dzieleniu się z nimi doświadczeniem życia i wiary. Nauczyciele stają się w ten sposób przyjaciółmi uczniów, ich towarzyszami i sprzymierzeńcami we wzroście ku pełni człowieczeństwa.
- W oddziaływaniu dydaktycznym i wychowawczym współpracujemy z rodzicami, którzy są pierwszymi i głównymi wychowawcami swoich dzieci, poprzez kontakty zbiorowe, grupowe i indywidualne.
- Gwarantujemy bogaty i atrakcyjny program nauczania oraz bezpieczne i przyjazne warunki do nauki. Tworzymy środowisko, którego specyfiką jest klimat rodzinny: zaufania, otwartości, radości, dialogu, szacunku, dyscypliny.
- Ukazujemy uczniom, że kształcenie jest procesem trwającym całe życie. Dobrze ich przygotowujemy do podjęcia nauki na wyższym etapie edukacyjnym.
- Umożliwiamy rozwój zainteresowań, formację kulturalną i religijną poprzez zajęcia pozalekcyjne, celebracje liturgiczne, udział w grupach parafialnych, wyjazdy i akcje wakacyjne.

- Uczymy wychowanków umiejętności współdziałania z ludźmi. Przygotujemy ich do odpowiedzialnego podejmowania zadań w grupie, w rodzinie, w Kościele, w środowisku lokalnym, w ojczyźnie i w zjednoczonej Europie.

III. CZYM JEST WYCHOWANIE

Człowieka wychowują osoby – nigdy idee czy cele. Wychowanie jest spotkaniem osób: wychowawcy i wychowanka, ich wspólną wędrówką ku prawdzie, dobru, pięknie we współdziałaniu i dążeniu do współrozumienia. Wychowawca odsłania wartości i apeluje, nie tyle słowami, ale przede wszystkim swoją osobą, swoim życiem

Wychowanie jest dążeniem do pełnego i harmonijnego rozwoju osoby, kształtowaniem świadomości moralnej, która pozwala rozpoznawać dobro i odpowiednio postępować. Wychowanie chrześcijańskie jest procesem zmierzającym do takiego ukształtowania wychowanka, by odkrył on prawdę o Bożej miłości i umiał na nią odpowiedzieć, by zrozumiał, że Boży plan wobec swojego życia, by pozwolił prowadzić się słowu Boga, by odnalazł swoje miejsce pośród innych ludzi w świecie i w Kościele, by umiał im służyć.

Wychowawca pomaga dzieciom w trudzie poznania i przemiany siebie, zwraca uwagę na układ norm, oczekiwań, zachowań i wzajemnych odniesień, które powinny tworzyć atmosferę ich przyjaźni, autentyczności, zaufania i szacunku.

IV. CELE PROGRAMU:

Cele wychowania w naszej szkole można określić w następujący sposób:

- wychowanie do wiary i osobistej więzi z Bogiem,
- wychowanie do wartości ewangelicznych,
- wychowanie do odpowiedzialności za własne życie i wzrost osobisty,
- wychowanie do samowychowania i realistycznej oceny siebie,
- wychowanie do coraz lepszego rozumienia siebie i innych ludzi,
- wychowanie do coraz dojrzszej miłości siebie i innych,
- wychowanie do krytycznego spojrzenia na rzeczywistość,
- wychowanie do wspólnoty i dla wspólnoty, do świadomego uczestnictwa w życiu społecznym, do podejmowania zadań i odpowiedzialności w rodzinie, społeczności lokalnej, w Kościele, ojczyźnie i świecie

Przez profilaktykę rozumiemy:

- samowychowanie, kształtowanie charakteru
- kształtowanie postawy odpowiedzialności za swoje decyzje
- promowanie zasad dobrej komunikacji interpersonalnej
- wykształcenie umiejętności radzenia sobie ze stresem
- przeciwdziałanie zjawiskom agresji i przemocy
- uświadomienie o możliwości uzależnienia od mediów i komputera
- uświadomienie o szkodliwości używek dla zdrowia człowieka,
- przeciwdziałanie zjawisku narkomanii

Wychowanie ma więc wymiar wieloaspektowy i integralny. Obejmuje ono wszystkie sfery osobowości człowieka i jego życia. Dotyczy kształtowania duszy, intelektu, woli, psychiki, ciała i relacji międzyludzkich.

W realizowaniu celów wychowawczych szkoła współpracuje z rodzicami, na których spoczywa podstawowe prawo i obowiązek wychowania swoich dzieci. Szkoła ze swej natury jest instytucją pomocniczą i dopełniającą działalność rodziny i Kościoła. Szkoła, rodzina i Kościół tworzą jakby jeden ścisły organizm wychowania chrześcijańskiego. Wybierając Salezjańską Szkołę Podstawową, rodzice zobowiązują się do współdziałania ze szkołą w procesie wychowania, akceptując jej katolicki charakter.

V. STYL WYCHOWAWCZY SZKOŁY SALEZJAŃSKIEJ

Przyjęty w szkole styl oraz metoda wychowawcza św. Jana Bosko jest stylem dialogu i poszukiwania w szacunku dla najgłębszych wymagań młodego człowieka.

Głównymi elementami tego stylu są:

1. Prewencyjność - stawianie wychowanka w sytuacji, która sprzyja wzrostowi i pozytywnym doświadczeniom oraz rozwinięcie i wzmocnienie wszystkich jego wewnętrznych zasobów.
2. Stworzenie środowiska wychowawczego, które jednoczy, proponuje wartości w klimacie rodzinnego zaufania, prostoty, optymizmu i radości - dawanie pierwszeństwa relacjom interpersonalnym, tzw. asystencji wychowawczej jako konkretnego wyrazu szacunku, przyjaźni, dyspozycyjności, zdolności do wzbudzenia zaufania.
3. Zwrócenie się ku wewnętrznym siłom osoby:
 - a) rozumu - pobudzając do pełnego przekonania przyłgnięcia do wartości,
 - b) dobroci - okazując sympatię, zaufanie i wierności młodym,
 - c) pragnieniu Boga - proponując środki nadprzyrodzone: słowo Boże, sakramenty, modlitwę, kierownictwo duchowe, nabożeństwo do Maryi.

VI. WSPÓLNOTA SZKOLNA

Realizacja programu wychowawczego wymaga zbieżności zamiarów i przekonań wszystkich jego uczestników. Dlatego szkoła kieruje wszystkie wysiłki na utworzenie wspólnoty wychowawczo-duszpasterskiej.

Definiuje się ją jako:

- wspólnotę: gdyż pociąga za sobą uczniów, rodziców, nauczycieli i inne środowiska;
- wychowującą: gdyż pomaga w rozwoju kulturalnym, zawodowym, i społecznym każdego jej członka;
- duszpasterską: gdyż prowadzi do spotkania z Chrystusem w tworzeniu Kościoła i Królestwa Bożego.

Najważniejszymi podmiotami tej wspólnoty są:

- uczniowie, jako centralny punkt działalności wychowawczej;
- nauczyciele, jako fundament działalności edukacyjnej i wychowawczej;
- rodzice jako pierwsze osoby odpowiedzialne za wychowanie;
- inne osoby i instytucje, które uczestniczą w działalności wychowawczej.

Każdy członek wspólnoty czuje się odpowiedzialny za jakość wychowania.

1. UCZNIOWIE

Uczeń jest podmiotem kształcenia, potrzebuje pomocy i wsparcia, działa aktywnie w zgodzie z wymaganiami, dotyczącymi jego wieku, ponosi odpowiedzialność proporcjonalnie do swoich

możliwości i poziomu rozwoju. Uczniowie mają możliwość zróżnicowanego uczestnictwa w szkolnej wspólnocie poprzez:

- wyrażanie zainteresowań i obaw;
- wymianę punktów widzenia z nauczycielami;
- wzięcia na siebie odpowiedzialności za rozwój klasy w jej aspekcie materialnym i osobowym, jak też za proces nauczania;
- organizowanie grup i stowarzyszeń, mających na celu wymianę opinii, promocję działalności, podejmowanie decyzji, osiąganie kompromisów, ocenę wyzwań itd.;
- bezpośredni lub pośredni udział w zbiorowych organach władzy, mający na celu wysuwanie inicjatyw, współpracę w podejmowaniu decyzji, podział odpowiedzialności.

Uczniowie biorą udział w procesie tworzenia szkoły, mają własną organizację: Samorząd Uczniowski, który realizuje własne zadania. Każdy uczeń jako członek społeczności szkolnej posiada prawa i obowiązki, które są zawarte w Statucie Szkoły. Szkoła traktuje każdego ucznia jako osobę wolną, odpowiedzialną i sprzyjającą własnej samorealizacji, oferując mu jednocześnie odpowiednie stymulujące, dynamiczne towarzystwo, które pomaga mu rozwijać wszystkie posiadane możliwości, tak, aby osiągnąć poziom, zbliżony do modelu absolwenta.

Do zadań uczniów należy:

- tworzenie szkoły bezpiecznej, bez agresji i przemocy,
- dbanie o rozwój intelektualny, duchowy, religijny i emocjonalny,
- dbanie o szkołę jako wspólne dobro,
- przestrzeganie zasad kultury osobistej i kultury słowa,
- rozwijanie talentów i pasji,
- poszanowanie wartości religijnych i narodowych,
- przestrzeganie regulaminów obowiązujących w szkole.

MODEL ABSOLWENTA

Absolwent Salezjańskiej Szkoły Podstawowej im. św. Dominika Savio:

- Jest zaangażowany we własny rozwój i umie stawiać sobie wymagania w pracy nad kształtowaniem swojego charakteru.
- Umiejętnie dokonuje mądrych wyborów w różnych sytuacjach życiowych.
- Szanuje godność każdego człowieka.
- Odrzuca przemoc i agresję, uzależnienia i nałogi.
- Charakteryzuje się kulturą osobistą i kulturą słowa.
- Tworzy z dorosłymi więzi oparte na prawdzie, szacunku, posłuszeństwie autorytetom i dialogu.
- Przestrzega obowiązujących norm i zasad społecznych.
- Ceni wartość nauki i dostrzega potrzebę ciągłego rozwoju swoich zdolności, talentów i zainteresowań.
- Chętnie przyswaja wiedzę, która jest dla niego drogą do poznawania prawdy o Bogu, świecie i człowieku.
- Umie odpowiedzialnie korzystać z nowoczesnej technologii komputerowej i internetu oraz zna języki obce w stopniu potrzebnym do wzajemnego komunikowania się.
- Kocha Ojczyznę, ceni wartości patriotyczne i zachowuje rodzime tradycje.
- Chce i usiłuje naśladować Chrystusa dzięki pracy nad sobą w oparciu o częste przyjmowanie Komunii św., sakrament pojednania, osobistą modlitwę i lekturę słowa Bożego.
- Jest uważny na głos Boga w swoim sumieniu i otwarty na dar powołania do służby w Kościele i świecie.
- Troszczy się, by jego życie moralne odpowiadało przesłaniu Ewangelii i nauce Kościoła.

2. NAUCZYCIELE/WYCHOWAWCY

Praca nauczycieli, ich słowa, świadectwo i doświadczenie odgrywają zasadniczą rolę w procesie wychowawczym. Nauczyciele szkoły:

- są wychowawcami, a ich praca nie ogranicza się tylko do przekazywania wiedzy;
- tworzą atmosferę szczerzej współpracy z innymi, pielęgnując solidarność i komunikację, które ułatwiają pracę w grupie, spójność i ciągłość pracy realizowanej przez wszystkich;
- swoją aktywną i przyjazną obecnością uczestniczą w życiu uczniów, interesują się ich problemami, starają się widzieć świat ich oczami, biorą udział w ich zajęciach,
- występują ze stanowczością i ostrożnością, korygują zachowania, postawy i osądy;
- odgrywają decydującą rolę w przygotowaniu, realizacji i ocenie Programu Wychowawczego;
- są odpowiedzialni za całościową akcję wychowawczą naszej szkoły, a poprzez udział w jednoosobowych i zbiorowych organizmach zarządzających, aktywnie uczestniczą w zarządzaniu.

Nauczyciele winni ponadto umiejętnie używać swego autorytetu naukowego oraz wiary na rzecz edukacji integralnej i kształtowania osób, harmonizując rozum i wiarę w przedmiotach, które przekazują.

Poprzez stałe kształcenie kulturowe, zawodowe, chrześcijańskie i salezjańskie szkoła czuwa nad profesjonalnością oraz aktywnie współpracuje, aby zapewnić odpowiedni poziom ekonomiczny, połączony z odpowiednią stabilnością i bezpieczeństwem pracy.

Do zadań nauczycieli należy:

- tworzenie warunków do rozwoju duchowego, moralnego, społecznego i intelektualnego uczniów,
- organizowanie działań integrujących młodzież z klasą i szkołą,
- poznawanie uczniów, monitorowanie ich postępów w nauce oraz zachowaniu,
- reagowanie właściwe i niezwłoczne na dostrzeżone dobro i zło,
- stosowanie systemu kar i nagród zgodnie ze Statutem i regulaminami Szkoły,
- budowanie własnego autorytetu poprzez sprawiedliwość, obowiązkowość, konsekwencję i stanowczość w działaniu, a także własną postawę moralną,
- tworzenie z uczniem i jego rodzicami (opiekunami prawnymi) atmosfery wzajemnego zaufania,
- poszanowanie godności ucznia,
- troska o zdrowie i bezpieczeństwo ucznia,
- ścisła współpraca z rodzicami (opiekunami prawnymi) ucznia,
- przygotowanie młodego człowieka do życia w rodzinie i społeczeństwie,
- kształtowanie w uczniu postawy szacunku dla drugiego człowieka, dorobku kultury,
- wychowanie religijne ucznia.

3. PERSONEL ADMINISTRACYJNY

Bardzo istotną rolę w akcji wychowawczej szkoły salezjańskiej odgrywa personel administracyjno-obsługowy. Tworzy on ważną część wspólnoty wychowawczo-duszpasterskiej szkoły i wykonuje bardzo ważne zadania umożliwiające realizację założonych celów wychowawczych, gdyż każdy członek wspólnoty wychowuje i jest odpowiedzialny za wychowanie. Pracownicy administracyjni dbają o ład i porządek w szkole, tworzą warunki służące zdobywaniu wiedzy w pomieszczeniach schludnych i bezpiecznych,.

4. RODZICE

Rodzice, to osoby ponoszące odpowiedzialność za wychowanie swoich dzieci. Rodzina zapewnia warunki bytowe, bezpieczeństwo, kulturę i dobre nawyki. Pomaga ona rozwijać tożsamość, buduje więzi międzyludzkie, stymuluje do rozwoju w każdej dziedzinie.

Zadaniem szkoły jest dopełnienie atmosfery rodzinnej i tych działań, które wpływają na przyjmowane przez młodych ludzi wartości i postawy. Wybierając dla swoich dzieci naszą szkołę, rodzice zobowiązują się do współdziałania z nią w procesie wychowania, akceptując jej katolicki charakter. Realizacja procesu wychowawczego wymaga ścisłego kontaktu pomiędzy rodziną i szkołą poprzez wzajemną wymianę i współpracę.

Zadania rodziców:

- uczestniczenie w życiu szkoły, współpraca z wychowawcą, nauczycielami, pedagogiem, psychologiem szkolnym, dyrekcją szkoły, Radą Rodziców,
- uczestniczenie w zebraniach szkolnych, klasowych, spotkaniach indywidualnych,
- dążenie do tego, aby szkoła była wspólnotą nauczycieli, uczniów i rodziców oraz pozostałych pracowników szkoły,
- powiadomienie wychowawcy o przyczynach nieobecności dziecka na zajęciach szkolnych.

Pożądanymi postawami rodziców wspomagającymi działania szkoły są:

- współpraca w organizacji dodatkowych i pozaszkolnych zajęć wychowawczych, umożliwiających integralny rozwój uczniów;
- dbałość o formację duchową i religijną dziecka,
- uczestniczenie w uroczystościach szkolnych i inicjatywach proponowanych przez szkołę;
- powiadomienie wychowawcy o poważnych problemach mogących mieć wpływ na naukę dziecka lub na jego relacje z rówieśnikami bądź nauczycielami,
- korzystanie (w razie potrzeby) z pomocy pedagogicznej, psychologicznej.

5. ŚRODOWISKO LOKALNE

Ważnym czynnikiem w realizacji procesu wychowawczego jest środowisko lokalne. Jego składnikami są liczne instytucje służące organizacji życia zbiorowego. Współpraca z nimi może przybierać rozmaite formy. Daje ona szkole i jej wychowankom możliwość pełniejszego zaistnienia w środowisku lokalnym. Pozwala zaangażować całą społeczność szkolną do szerokich działań na rzecz innych. Przynosi także korzyść szkole, którą lokalne instytucje często wspomagają w jej pracy.

Celem współpracy ze środowiskiem lokalnym jest:

- integracja szkoły ze środowiskiem lokalnym (włączenie młodzieży do prac na rzecz środowiska lokalnego),
- rozwój intelektualny, fizyczny i kulturalny wychowanków (uczestnictwo w konkursach i imprezach rekreacyjnych, nawyk obcowania z kulturą);
- profilaktyka (kontakty z policją, strażą miejską i innymi instytucjami);
- stymulowanie rozwoju psychospołecznego uczniów (kształcenie w uczniach chęci poznania świata, umiejętności komunikowania się z innymi, szacunku do otoczenia i współodpowiedzialności za nie, umiejętności funkcjonowania w środowisku lokalnym);
- popularyzacja szkoły w środowisku lokalnym.

VII. OBSZARY ODDZIAŁYWAŃ WYCHOWAWCZO– PROFILAKTYCZNYCH WRAZ Z KONKRETNymi ZADANIAMI EDUKACYJNYMI I SPOSOBAMI ICH REALIZACJI

1. WYCHOWANIE RELIGIJNE

Cele	Zadania	Formy realizacji
1. Wdrożenie do modlitwy i liturgii.	- ukazywanie prawdziwego obrazu Boga,	- codzienna modlitwa przed lekcjami prowadzona przez uczniów,
2. Kształtowanie więzi z Bogiem.	- pomoc w kształtowaniu bliskiej, przyjacielskiej więzi z Chrystusem,	- celebrowanie Eucharystii,
3. Kształtowanie umiejętności podejmowania decyzji w duchu Ewangelii.	- wdrażanie uczniów do czynnego udziału w Eucharystii,	- animacja liturgiczna przez poszczególne klasy,
4. Budzenie szacunku i pragnienia wyboru wartości duchowych.	- pomoc w kształtowaniu życia w oparciu o mądrość Ewangelii,	- posługa kapłanów w sakramencie pojednania,
5. Wychowanie do zaangażowania we wspólnocie Kościoła.	- pomoc w poznawaniu i rozumieniu Biblii i nauki Kościoła,	- kierownictwo duchowe,
6. Wychowanie do ekumenizmu.	- pomoc w rozwijaniu pragnień duchowych,	- katecheza szkolna,
	- wprowadzanie w świadome życie sakramentalne,	- rekolekcje wielkopostne,
	- uwrażliwienie na potrzebę nieustannego nawracania się,	- wyjazd integracyjny dla klas I,
	- nauka modlitwy,	- praktyka różnych form nabożeństwa maryjnego (np. różaniec),
	- uświadomienie szczególnej roli Maryi i naszego patrona w kształtowaniu więzi z Bogiem	- udział w grupach formacyjnych i modlitewnych,
	- ukazywanie wzorców osobowych świętych i błogosławionych, zwłaszcza z Rodziny Salezjańskiej,	- udział w akcjach organizowanych przez parafię św. Jana Bosko, Oratorium Centrum Młodzieżowe, Inspektoriat św. Jana Bosko i Inspektoriat Sióstr Salezjanek,
	- demaskowanie fałszywych sądów o Bogu i Kościele,	- udział w różnych formach Nowej Ewangelizacji,
		- informowanie o różnych wspólnotach i ruchach odnowy we współczesnym Kościele
		- prenumerata młodzieżowej prasy katolickiej,
		- dostęp do biblioteki zawierającej książki religijne,
		- prezentacje multimedialne z okazji świąt liturgicznych i wspomnień świętych,
		- korzystanie z katolickich programów telewizyjnych, videoteki z filmami fabularnymi i dokumentalnymi,
		- uczestnictwo w uroczystościach Kościoła lokalnego,
		- udział w pielgrzymkach,
		- udział w spotkaniach o charakterze ekumenicznym,
		- udział w konkursach religijnych,
		- udostępnienie w widocznym miejscu kalendarza liturgicznego,
		- gazetka o tematyce religijnej,

2. WYCHOWANIE SFERY DUCHOWEJ I MORALNEJ

Cele	Zadania	Formy realizacji
1. Formowanie dojrzałej i odpowiedzialnej postawy wobec siebie i świata.	<ul style="list-style-type: none"> - ukazywanie podstawowych pytań o sens życia, - uczenie odróżniania dobra od zła, 	<ul style="list-style-type: none"> - dyskusje na lekcjach kształcące obiektywizm, sztukę argumentacji, krytykę, sąd, ocenę, - codzienne „Słówka” ukazujące wartości,
2. Kształtowanie obiektywnych sądów i ocen.	<ul style="list-style-type: none"> - pomoc w demaskowaniu wypaczonych wizji człowieka i szkodliwych stylów życia, - pomoc w kształtowaniu postawy poszukiwania obiektywnej prawdy, 	<ul style="list-style-type: none"> - korzystanie z częstej spowiedzi i kierownictwa duchowego, - katecheza szkolna,
3. Wychowanie dojrzałego i prawego sumienia.	<ul style="list-style-type: none"> - rozbudzenie u uczniów troski o formowanie swego charakteru i podejmowanie trudu samowychowania, 	<ul style="list-style-type: none"> - rekolekcje wielkopostne, - rozmowy wychowawców i nauczycieli z uczniami,
4. Wychowanie do postawy pokory, ofiary i służby.	<ul style="list-style-type: none"> - formowanie swego charakteru i podejmowanie trudu samowychowania, 	<ul style="list-style-type: none"> - ukazywanie na lekcjach religii życia świętych jako wzorów do naśladowania,
5. Wychowanie do prawdy i odpowiedzialności.	<ul style="list-style-type: none"> - rozbudzanie u uczniów wyczucia i wrażliwości na dobro innych, szacunku dla osoby ludzkiej, 	<ul style="list-style-type: none"> - homilie podczas celebracji mszy św., - okresowe nabożeństwa pokutne, pomoc przy rachunku sumienia,
6. Wychowanie do szacunku dla drugiego człowieka i świata jako dzieła Bożego.	<ul style="list-style-type: none"> - stawianie przed uczniem ideałów (osób, postaw) znanych zarówno współcześnie jak i z historii, 	<ul style="list-style-type: none"> - pogadanki z ludźmi o dużym doświadczeniu życiowym, - pogadanki nauczycieli na temat zjawiska „ściągnięcia” i wyciąganie konsekwencji z nieuczciwości uczniów,
7. Wychowanie zmierzające do określenia własnej tożsamości i poczucia wewnętrznej integracji.	<ul style="list-style-type: none"> - podejmowanie rozmów z uczniami o problemach dorastania, - uwrażliwianie uczniów na konieczność uczciwego i samodzielnego wykonywania zadań powierzonych przez nauczyciela, 	<ul style="list-style-type: none"> - prowadzenie lekcji wychowawczych na ten temat, - wypracowanie systemu utrzymania wysokiej frekwencji w klasach,
8. Integrowanie seksualności ze sferą duchową i moralną.	<ul style="list-style-type: none"> - kształtowanie umiejętności wrażliwości na postawy otoczenia (klasy, środowiska), - zwrócenie szczególnej uwagi na życie w prawdzie na co dzień i odpowiedzialności za własne czyny, - uwrażliwienie uczniów na osoby wyróżniające się spośród innych (bardziej doświadczone przez życie), - ukazywanie wartości cnoty czystości, abstynencji seksualnej, 	<ul style="list-style-type: none"> - prowadzenie lekcji wychowawczych na ten temat, - wypracowanie systemu utrzymania wysokiej frekwencji w klasach, - rozmowy upominające z wychowawcą, pedagogiem, psychologiem, księdzem dyrektorem w trudnych sytuacjach wychowawczych, - realizacja spotkań oraz zajęć sprzyjających integracji w klasach, - zajęcia wychowania do życia w rodzinie,

3. WYCHOWANIE WOLI

Cele	Zadania	Formy realizacji
<p>1. Wychowanie do ciągłego wysiłku, przemiany siebie, samowychowania.</p> <p>2. Wychowanie do umiejętności określenia hierarchii zadań.</p> <p>3. Wychowanie do miłości, dobroci.</p> <p>4. Wychowanie do wolności.</p> <p>5. Kształtowanie umiejętności gospodarowania czasem i organizacji nauki.</p> <p>6. Kształtowanie umiejętności zaangażowania w służbę innym.</p> <p>7. Kształtowanie komunikacji interpersonalnej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ukazywanie cnót moralnych i społecznych, - wdrażanie do ciągłej odnowy i wzmacniania cech charakteru poprzez życie sakramentalne, - pomoc w pracy nad własnych charakterem jako skuteczny sposób przygotowania do przyszłych zadań, - pomoc w ukształtowaniu prawdziwej hierarchii wartości, - ukazywanie istoty miłości, - wychowawcy i nauczyciele stający się przykładami dla uczniów pod względem pracy nad sobą i systematyczności, - dbałość o estetykę pomieszczeń jako wspólne zadanie całej społeczności szkolnej, - zachęcanie do niewielkich nawet ćwiczeń, umiejętności wyrzeczenia na rzecz innych, - kształtowanie odpowiedzialności przez zlecenie zadań i funkcji, - rozwijanie umiejętności dojrzałej komunikacji, - konstruktywne wyrażania swoich myśli oraz uczuć, - doskonalenie umiejętności wyrażania własnego zdania i przekonań, - zdolność korzystania z nabytej umiejętności z zakresu komunikacji werbalnej i pozawerbalnej; 	<ul style="list-style-type: none"> - praktyka sakramentu pojednania, - wolontariat klasowy, - organizacja akcji charytatywnych przez Szkolne Koło Caritas, - udział klas w programie „Adopcja na odległość”, - organizacja zbiórek na rzecz poszkodowanych, - tematyka pracy nad sobą w ramach tzw. „słówka”, - pogadanki o zasadach dobrego wychowania, - tworzenie planów pracy klasy, przydział obowiązków, - konsekwentne egzekwowanie zobowiązań uczniów wynikających ze statutu i regulaminów obowiązujących w szkole, - wdrażanie do systematyczności poprzez terminowe sprawdzanie prac klasowych i sprawdzianów, - zlecenie zadań i funkcji społecznych w klasie i szkole, - troska o wystrój klasy, gazetek ściennych, - trening sportowy jako sposób ćwiczenia woli, - zajęcia edukacyjne z zakresu komunikacji interpersonalnej, komunikatów werbalnych i pozawerbalnych, - indywidualne spotkania z pedagogiem i psychologiem szkolnym;

4. WYCHOWANIE INTELEKTUALNE I KULTUROWE

Cele	Zadania	Formy realizacji
1. Wychowanie do posługiwania się własnym umysłem.	- pomoc uczniom w rozumieniu siebie i otaczającego ich świata,	- dyskusje kształtujące obiektywizm, sztukę argumentacji, krytykę, sąd, ocenę;
2. Nauka wykorzystywania swoich umiejętności intelektualnych.	- pomoc uczniom w rozumieniu, że ich zachowanie pociąga za sobą naturalne konsekwencje,	- zapoznawanie z najnowszymi osiągnięciami techniki, wprowadzanie do szkoły nowoczesnych pomocy, multimediiów;
3. Kształtowanie krytycznego dochodzenia do prawdy, odróżniania jej od fałszu.	- formowanie świadomości, że życie zależy od obiektywnych faktów wydarzeń, a nie subiektywnych przekonań,	- ukazywanie sylwetek uczonych i filozofów, którzy byli (są) ludźmi wiary,
4. Kształtowanie wewnętrznie spójnego systemu przekonań zgodnego ze stanem współczesnej wiedzy naukowej.	- nauka umiejętnego korzystanie ze współczesnej wiedzy,	- uczestnictwo w kulturze (sztuka teatralna, koncerty, wystawy, muzea, film);
5. Wprowadzanie w świat kultury i dziedzictwa narodowego.	- dostarczanie argumentów przeciwnych postulatom liberalnego poglądu na świat i wartości,	- systematyczne zapoznawanie z dziedzictwem kultury na lekcjach języka polskiego, historii, wycieczkach;
6. Pogłębianie wśród dzieci i młodzieży motywacji do autoanalizy swojego i innych postępowania	- nauka krytycznego korzystania z mediów,	- zajęcia na godzinach wychowawczych z edukacji medialnej,
7. Wspomaganie rozwoju językowego wszystkich uczniów.	- racjonalizacja procesu nauczania,	- pogadanki na godzinach wychowawczych
	- ukazywanie moralnego piękna bohaterów historycznych i literackich, świętych oraz przesłania wielkiej literatury;	
	- troska o piękno języka polskiego;	
	- troska o rozwój czytelnictwa,	
	- nauka jasnego i zrozumiałego komunikowania się z otoczeniem	

5. WYCHOWANIE SPOŁECZNO-PATRIOTYCZNE

Cele	Zadania	Formy realizacji
<p>1. Wychowanie do odpowiedzialności obywatelskiej.</p> <p>2. Wychowanie do życia w rodzinie.</p> <p>3. Kształtowanie wrażliwości na problemy drugiego człowieka.</p> <p>4. Rozwijanie aktywności młodzieży.</p> <p>5. Kształtowanie szacunku i miłości do dziedzictwa narodowego, kultury narodowej, historii, języka bohaterów narodowych.</p> <p>6. Przekazywanie i pielęgnowanie tradycji narodowych.</p> <p>7. Respektowanie praw człowieka w szkole.</p> <p>8. Rozwój samorządności.</p> <p>9. Kształtowanie postaw proekologicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - kształtowanie poczucia przynależności społecznej, - kształtowanie poczucia przynależności do społeczności szkolnej, - propagowanie wartości rodzinnych, - rozwinięcie szacunku wobec tradycji narodowych, - podejmowanie akcji charytatywnych, - wspieranie uczniów zajmujących się działalnością o charakterze społecznym, - wychowanie do patriotyzmu, - kształtowanie szacunku do dziedzictwa narodowego - przekazywanie i pielęgnowanie patriotyzmu lokalnego, - kształtowanie w uczniach na lekcjach świadomości, że kultura polska należy do dziedzictwa łacińsko- chrześcijańskiego - wdrażanie obowiązków i zasad działania samorządu klasowego, - wypracowanie zasad działania samorządu klasowego, - kształtowanie poczucia przynależności do wspólnoty szkolnej, - poszerzenie wiedzy dotyczącej środowiska przyrodniczego, - podejmowanie akcji ekologicznych 	<ul style="list-style-type: none"> - uczestnictwo w życiu kulturalnym miasta, - uczestnictwo w wydarzeniach o charakterze sportowym, - udział w uroczystościach ważnych dla miasta oraz akcjach o zasięgu lokalnym, - kontakt z przedstawicielami lokalnych władz, - działania o charakterze prewencyjnym w ramach akcji ogólnopolskich, - działalność samorządu uczniowskiego przy współpracy z całą społecznością uczniowską (np. organizowanie konkursów, dyskotek), - działalność wychowawców, nauczycieli, dyrekcji (np. wycieczki, olimpiady, poranne „Słówka”), - uroczyste obchodzenie świąt, np. wigilii, lekcje wychowawcze o tej tematyce, - obecność rodziców na uroczystościach szkolnych, - współpraca szkoły z radą rodziców, - zajęcia w zakresie wychowania do życia w rodzinie, - działalność Szkolnego Koła Caritas, - współpraca z instytucjami wychowawczymi przez uczniowski wolontariat, - wydawanie gazetki szkolnej, - udział w spotkaniach młodzieży salezjańskiej, - akademie poświęcone rocznicom patriotycznym i narodowym, - spotkania z kombatanami, - organizowanie wycieczek, - kształcenie w zakresie historii regionu, - formułowanie klasowego kodeksu praw i obowiązków, - udział w akcjach sprzątnięcia świata, - udział w wycieczkach, konkursach ekologicznych,

6. WYCHOWANIE SFERY EMOCJONALNEJ

Cele	Zadania	Formy realizacji
1. Kształtowanie umiejętności rozpoznawania własnych emocji,	- poznanie i nazwanie stanów uczuciowych, - poznanie akceptowanych społecznie form odreagowania napięcia emocjonalnego, wyrażania gniewu, złości itp.	- zajęcia psychoedukacyjne i informacyjne, - spotkanie z pedagogiem i psychologiem, - modelowanie umiejętności nazywania emocji, - wskazanie naturalnych form odreagowania napięcia emocjonalnego w trakcie nieformalnych spotkań z młodzieżą,
2. Kształtowanie mechanizmów kontroli emocji	- ćwiczenie powstrzymywania zachowań impulsywnych,	- wdrażanie do samodyscypliny, konsekwentne reagowanie na impulsywne zachowania uczniów, - ćwiczenia duchowe, wdrażanie do systematycznych praktyk religijnych,
3. Kształtowanie motywacji do nauki oraz stałej pracy nad sobą,	- wdrażanie do współpracy jako formy zapobiegania zachowaniom agresywnym, - wdrażanie zasad higieny psychicznej,	- organizowanie zajęć pozalekcyjnych, - organizowanie twórczych działań z wyeliminowaniem czynnika rywalizacji, - dostrzeganie wysiłków i osiągnięć uczniów przez nauczycieli,
4. Kształtowanie wrażliwości na drugiego człowieka,	- rozbudzenie potrzeby poznawczej, - informowanie o przyczynach powstawania i utrzymywania się stresu,	- wzbogacanie wiedzy o efektywnych sposobach nauczania i uczenia się, - inicjowanie działalności charytatywnej, - modelowanie postaw empatycznych w trakcie nieformalnych spotkań z młodzieżą,
5. Uczenie nawiązywania trwałych relacji międzyludzkich	- kształtowanie zdolności koncentracji uwagi, - wyzwalanie zdolności twórczego myślenia,	- zajęcia integracyjne, - pomoc w konstruktywnym rozwiązywaniu konfliktów w klasie, - włączanie młodzieży do podejmowania zadań na rzecz klasy i szkoły,
6. Kształtowanie umiejętności poszukiwania i odkrywania wartości.	- uwrażliwienie na przeżycia i uczucia innych ludzi, - tworzenie atmosfery sprzyjającej aktywnej i efektywnej pracy, - promowanie postaw altruistycznych,	- filmy edukacyjne, - wycieczki, imprezy klasowe - rozmowy, dyskusje, wykłady, - udział w rekolekcjach i katechezie, - spotkania z ciekawymi ludźmi,
7. Kształtowanie postawy odpowiedzialności w różnych sferach życia.	- rozwój kompetencji społecznych uczniów, - wdrażanie do podejmowania ról społecznych, - stymulowanie rozwoju hierarchii wartości,	- stosowanie konsekwentnych działań wychowawczych, - zwracanie uwagi na wywiązywanie się z zobowiązań, - rozmowy z uczniami na temat zasad funkcjonowania zdrowej rodziny, efektywnej pracy,
8. Współpraca z rodzicami i instytucjami wspomagającymi szkołę	- wskazanie na dziedziny życia, w których odpowiedzialność jest warunkiem rozwoju, - kształtowanie integralnych działań wychowawczych szkoły i rodziny, - wzmacnianie prawidłowego rozwoju intelektualnego, emocjonalnego i społecznego	- zebrania z rodzicami, - konsultacje dla rodziców, - współpraca z rodzicami w organizowaniu imprez klasowych i szkolnych, - tworzenie systemu opieki i pomocy materialnej dla potrzebujących uczniów - współpraca z poradnią psychologiczno-pedagogiczną, ośrodkiem pomocy społecznej, Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie.

7. WYCHOWANIE FIZYCZNE I PROMOWANIE ZACHOWAŃ PROZDROWOTNYCH

Cele	Zadania	Formy realizacji
<p>1. Troska o zdrowie i rozwój fizyczny.</p> <p>2. Kształtowanie właściwych nawyków żywieniowych.</p> <p>3. Troska o higienę i bezpieczeństwo.</p> <p>4. Profilaktyka zdrowotna i rehabilitacja.</p> <p>5. Stworzenie możliwości szlachetnego sportowego współzawodnictwa, wykorzystanie moralnych aspektów sportu.</p> <p>6. Troska o poznanie zasad funkcjonowania własnego organizmu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - troska o rozwój fizyczny uczniów, - promocja zdrowego i bezpiecznego stylu życia, - stworzenie warunków higieny pracy, - pomoc w zaakceptowaniu własnej płciowości, cielesności, - przygotowanie do odpowiedzialnego macierzyństwa i ojcostwa, - propagowanie turystyki, - zapewnienie odpowiednich warunków do realizacji programu lekcji wychowania fizycznego, - przestrzeganie zasad BHP, - ukazanie prawidłowego korzystania z indywidualnego wypoczynku, - uczenie radzenia sobie w sytuacjach stresowych, trudnych, - kształtowanie w uczniach reagowania na własne stany emocyjne, - wychowanie uczniów do dbania o swoje zdrowie, - zaznajomienie uczniów z zasadami udzielania pierwszej pomocy, - zaznajomienie uczniów z podstawowymi zagrożeniami zdrowia, - zapoznanie uczniów z zasadami zachowania podczas wypadków, katastrof komunikacyjnych, ataków terrorystycznych, - uwrażliwienie uczniów na zagrożenia wynikające z stosowania używek, substancji psychoaktywnych, - zapoznanie uczniów z profilaktyką chorób cywilizacyjnych (HIV/AIDS) oraz przenoszonych drogą płciową, 	<ul style="list-style-type: none"> - lekcje wychowania fizycznego, - lekcje biologii, - lekcje wychowania do życia w rodzinie, - pogadanki za godzinach wychowawczych, - zajęcia pozalekcyjne w ramach SKS, - prawidłowa organizacja czasu pracy szkoły, - dbałość o pomieszczenia szkolne, - stała opieka pielęgniarska, - prowadzenie badań kontrolnych, - objęcie szczególną opieką dzieci chorych, - organizowanie wycieczek, rajdów, - lekcje w terenie, - imprezy rekreacyjne np. Dzień Sportu, - udział uczniów w zawodach sportowych, - spektakle profilaktyczne, - filmy dotyczące tematyki zdrowia, - spotkania z osobami pracującymi w służbie zdrowia (pielęgniarka, lekarz, stomatolog), - promowanie racjonalnego rozkładu dnia: sen czas poświęcony na naukę i wypoczynek, - ćwiczenia relaksacyjne i ruchowe kształujące umiejętności panowania nad własnym ciałem, odprężeniem, koncentracją uwagi, - warsztaty profilaktyczne, - debaty, dyskusje, projekty własne uczniów, - zajęcia z psychologiem szkolnym z zakresu rozwijania inteligencji emocjonalnej; relaksacji, - ćwiczenia w rozpoznawaniu i nazywaniu emocji

8. PROFILAKTYKA ZAGROŻEŃ

Cele	Zadania	Formy realizacji
<p>1. Wdrażanie uczniów do przestrzegania zasad bezpieczeństwa.</p> <p>2. Uczucie sposobów rozpoznawania i radzenia sobie w sytuacjach zagrożenia.</p> <p>3. Diagnoza i terapia przyczyn trudności i niepowodzeń szkolnych.</p> <p>4. Profilaktyka uzależnień.</p> <p>5. Uczeń w świecie medialnym.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - uwrażliwienie uczniów na bezpieczeństwo swoje i innych, - zaznajomienie z przestrzeganiem przepisów i procedur bezpiecznego poruszania się na terenie szkoły, - wdrożenie przepisów bezpieczeństwa obowiązujące w pracowniach przedmiotowych, oraz bezpiecznego zachowania podczas zajęć ruchowych, w trakcie wycieczek szkolnych, wyjścia poza obręb szkoły, - zapoznanie uczniów z procedurami pierwszej pomocy, - zapoznanie z procedurami reagowania podczas alarmu pożarowego, znajomość drogi i miejsca ewakuacji, - zapoznanie ze sposobami zapobiegania chorobom, - zapoznanie uczniów ze specyfiką okresu dojrzewania i problemami z jakimi się z nim wiąże, - wskazanie uczniom do kogo można zwrócić się w przypadku problemów edukacyjnych lub emocjonalnych, związanych z relacjami rówieśniczymi, - uświadomienie uczniom negatywnego wpływ alkoholu, nikotyny i substancji psychoaktywnych na zdrowie człowieka, - uświadomienie zagrożenia wynikającego z niewłaściwego stosowania leków, - uświadamianie uczniom zagrożeń związanych z korzystaniem z dostępu do sieci, - uczyć krytycznego wyboru informacji medialnych, - uświadomić skutki uzależnień od telewizji, Internetu, gier komputerowych 	<ul style="list-style-type: none"> - tworzenie bezpiecznych warunków przebywania w szkole, - organizacja dyżurów nauczycieli w czasie przerw, na stołówce, świetlicach szkolnych, - monitoring szkolny, - zwracanie uwagi na bezpieczeństwo uczniów podczas wszystkich zajęć edukacyjnych, dodatkowych, sportowych oraz zabawy dowolnej, - spotkania z osobami dbającymi o bezpieczeństwo i udzielającym pomocy (policjant, strażak, pielęgniarka), - udział w konkursach, quizach dotyczących tematyki bezpieczeństwa, - przypominanie zasad bezpieczeństwa przed każdym opuszczeniem budynku szkolnego (wycieczki, wyjścia na koncerty, basen, do kina) - kształtowanie umiejętności dokonywania oceny zdarzenia pod kątem bezpieczeństwa i przewidywania konsekwencji określonych zachowań, - udział w konkursach, quizach dotyczących tematyki bezpieczeństwa, - filmy edukacyjne programy profilaktyczne, - pogadanki, - ćwiczenia praktyczne- scenki, - wykorzystanie prezentacji multimedialnych, - literatura popularnonaukowa, - spotkania z osobami dbającymi o bezpieczeństwo i udzielającymi pomocy; - diagnozowanie trudności w uczeniu się u uczniów, - przeprowadzenie przesiewowych badań mowy, - kierowanie na badania do Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej, - przeprowadzenie wywiadu z rodzicem, - ustalenie postępowania wspomagającego rozwój dziecka, - prowadzenie zajęć korekcyjno – kompensacyjnych, terapii

	<ul style="list-style-type: none"> - uwrażliwienie uczniów na nie promowanie zachowań agresywnych, przemocy obecnej, np. w grach komputerowych, 	<p>logopedycznej lub zajęć socjoterapeutycznych,</p> <ul style="list-style-type: none"> - prowadzenie indywidualnej terapii zaburzeń emocjonalnych, - stała współpraca rodzic - nauczyciel- psycholog - uczeń, - współpraca z instytucjami pomocowymi - wsparcie i pomoc dla rodziców, - ankiety diagnozujące poziom występowania zjawisk negatywnych, - stosowanie ciekawych metod pracy, - indywidualizacja wymagań, - jasne kryteria oceniania zachowania z poszczególnych przedmiotów, - promowanie konstruktywnych sposobów spędzania wolnego czasu, - kontrola frekwencji uczniów, reakcja na nieuzasadnione nieobecności, - prowadzenie programów z zakresu profilaktyki uzależnień, - warsztaty socjoterapeutyczne, - trening zastępowania agresji, - pedagogizacja rodziców, - lekcje wychowawcze i przedmiotowe (przyroda, wychowanie do życia w rodzinie) - kształtowanie umiejętności dokonywania oceny zdarzenia pod kątem bezpieczeństwa i przewidywania konsekwencji określonych zachowań, - udział w konkursach, quizach dotyczących tematyki uzależnień, - filmy edukacyjne; pogadanki; - uczenie bezpiecznych zachowań w sieci, filmy edukacyjne, dyskusje, pogadanki, - realizacja programów profilaktycznych, przeprowadzanie warsztatów medialnych, - prowadzenie zajęć edukacyjnych i pozalekcyjnych, - umożliwianie przeżywania różnorodnych sytuacji,
--	--	---

VIII. EWALUACJA PROCESU WYCHOWANIA

Program wychowawczo-profilaktyczny szkoły może ulegać zmianom wraz ze zmieniającą się rzeczywistością. Jest zapisem oczekiwań i przewidywań, dotyczących efektów wychowania szkolnego. Analiza jego skuteczności będzie polegać na bieżącym monitorowaniu (systematyczna obserwacja sposobów realizacji przyjętych celów i zadań wychowawczych) i cyklicznej ewaluacji (pogłębiona analiza i interpretacja zebranych danych oraz ocena wartości programu wychowawczego).

Oceny efektów realizacji programu, obok bieżącego monitorowania, dokonuje się na radzie pedagogicznej kończącej rok szkolny.

Podstawę dla formułowania oceny realizacji programu będą stanowiły:

- roczne sprawozdanie wychowawcy z realizacji programu w swojej klasie sporządzone na zakończenie roku szkolnego,
- roczne sprawozdanie pedagoga i psychologa z realizacji programu sporządzone na zakończenie roku szkolnego i przedstawione na radzie pedagogicznej,
- wnioski z obserwacji zachowań uczniów,
- rozmowy z rodzicami,
- rozmowy z nauczycielami i uczniami,
- analiza dokumentów (dzienniki zajęć, plany miesięczne, osiągnięcia w konkursach),
- analiza wyników w nauce i zachowaniu;
- analiza frekwencji;
- analiza osiągnięć pracy pozalekcyjnej ucznia;
- analiza czytelnictwa;
- analiza osiągnięć sportowych;
- analiza ankiet ewaluacyjnych dla rodziców, nauczycieli i uczniów